

SPORTUL POPULAR

Telefoane: Redacția 4.07.48
Tipografia 4.84.48
Redacția și Adresa
Domnița Anastasia 6, București

BIBLIOTECA
UNIVERSITATII
IASI

Taxa poștală plătită în numerar
180.528/1946
Cont CEC Nr. 7653

DUMINICA 23 MARTIE

în cadrul unei solemnități O. S. P. RASPLATEȘTE SPORTIVII ROMANI CARI SAU RELEVAT ÎN 1946

Organizația Sportului Popular continuă o tradiție glorioasă a sportului românesc, răsplătind prin distincții sportive meritele și fazele, care s-au distins în cursul anului 1946.

MEDALII ȘI DIPLOME

La Fundația Carol I, Duminică la ora 11.30 vor fi prezenți membrii guvernului, al Comitetului Central OSP, conducătorii ANEF-ului și al vieții sportive românești pentru a distinge pe sportivi de frunte ai țării în cadrul unei solemnități.

Am comunicat cu cititorilor lista sportivilor cărora Comitetul Central OSP a decis să le acorde distincții.

În primul rând relevăm pe tennismomana Magda Rurac, câștigătoare a decernării „Premiul Național pentru Sportiv”, în timp ce ea apăsă culorile României, departe, pe Coasta de Azur.

Pe urmă Molna al nostru, al tuturor sportivilor români, care nu a putut primi în acest an supremul premiu sportiv, numai fiindcă l-a mai primit odată. În schimb va primi medalia de aur cu diploma OSP ca o recunoaștere a sportului excepțional adus sportului nostru prin talentele lui prețioase.

În pragul celei de al treilea an de apariție

Se împlinește astăzi doi ani de când o mână de tineri, entuziaști și plini de speranțe, am pus bazele acestui ziar.

Trebuie să mărturisim, de la început, că ne-am lovit de greutăți, fără să exagerăm, enorme. Dar nu ne-am dat bătăii, în lupta noastră pentru traducerea în fapt a unei idei: TOATE SPORTIVII PENTRU POPOR, nici chiar atunci când neîncrederea cititorilor, inerentă oricând apărării unei publicații, avea repercutii serioase asupra bugetului nostru.

Si am preferat să scriem pentru a servi un ideal, sacrificându-ne zilele, nopțile și chiar singura zi de odihnă, la capătul unei săptămâni obositoare, pentru a fi pe placul cititorilor noștri, pentru a-l servi cu maximum de rapiditate și activitate, și pentru a ne credea că mai mulți prieteni în rândul lor.

Principiul după care ne-am organizat, din prima zi de apariție — o informație corectă și lipsită de subiectivism — ne-a permis, ca în decursul numai cîteva luni de apariție, să ne bucurăm zilnic pe mii de cititori, prietenii devotați ai „Sportului Popular”.

Și numărul lor a crescut, văzând cu ochii, confirmând speranțele noastre și dându-ne posibilitatea, prin ceea ce scriam, de a fi pe placul cititorilor noștri, pentru a-l servi cu maximum de rapiditate și activitate, și pentru a ne credea că mai mulți prieteni în rândul lor.

Această desigur cu prețul a nemulțumirilor și sacrificiilor — dar care ne dăduseră, nouă, în special, satisfacții nebanuinite de cititorii care ne urmăreau în cele patru pagini, pentru care noi muncim timp de 24 ore, în adevăratul înțeles al cuvântului.

Pentru că tot ce se scria și colaborarea la „Sportul Popular” formeză o mare familie, o familie strâns unită a celor care luptă pentru o idee, pentru transformarea în fapt concretă a unor gânduri și principii de organizare a sportului popular.

Atunci când primul număr și-a făcut apariția, timid, desigur, și fără o reclamă deșănțată,

(Urmare în pag. 3-a)

Echipa Capitalei de box a fost invitată să susțină întâlniri la Bratislava și M. Ostrava

Deplasarea echipei Capitalei de box amator la Praga, a intrat în ultima fază a pregătirilor. Formalitățile s-au îndeplinit, antrenamentele selecționatorilor continuă sub privirea antrenorilor respectivi și se așteaptă... apropierea zilei de plecare.

Între timp, după Praga, a sosit o scrisoare care confirmă angajarea acestei echipe la o serie de întâlniri cu echipa noastră de specialitate să prelungească această deplasare la Bratislava și M. Ostrava.

Afară de cei doi, vor primi medalia „Pentru Performanțe Sportive Excepționale” încă 49 sportivi, dintre fruntașii sportului nostru.

Vor fi răsplătiți de asemenea toți concurenții și oficialii campionatelor balcanice din 1946.

UN MEETING SPORTIV ÎN PIATA PALATULUI

În ziua de Duminică, 23 Martie, în fața Palatului Regal va avea loc un meeting sportiv cu participarea unui mare număr de tineri sportivi din Capitală. Prin megafone se va transmite în piața tot ce se petrece în sală, care fiind mică nu va putea permite ac-

cesul decât a maximum 400 de spectatori cu invitație.

SMNIFICATIA ZILEI
Toate aceste manifestări vor avea o semnificație deosebită fiind închinată zilei sportivilor din Săptămâna Tineretului Mondial Antifascist.

Vor fi manifestări simbolice, care arată solidaritatea tinerilor democrați din lumea întreagă și care vor sărbători această zi în același fel în toate țările democratice din lume.

Comitetul Central OSP a decis ca absolut toate reuniunile sportive din țară, din această zi, să se desfășoare în cadrul acestei săptămâni de solidaritate internațională sportivă democratică.

„După doi ani”

La doi ani de la apariția ziarului nostru, ne uităm înapoi la drumul parcurs până acum și încercăm un sentiment de mândrie. În jungla presei sportive românești monopolizată de o gașcă de ataceriști, streini de interesele și de năzuințele maselor sportive, — am reușit cu sprijinul total al Organizației Sportului Popular, să creștem și să dezvoltăm un ziar sportiv care să fie numai în slujba sportului și a sportivilor.

De aceea în istoria presei sportive românești ziarul nostru este o apariție unică care mărturisește marea înnoire a sportului din țara noastră. De aceea uitându-ne înapoi la drumul parcurs până acum putem conștientiza cu mulțumire că am transformat în concret totul pe care ni l-am propus atunci. Am pus la dispoziția cititorilor noștri o gazetă bună și onestă care să le pună la îndemână toate informațiile dorite dar care în același timp să facă și educația tineretului sportiv.

Pentru toate acestea ziua în care aniversăm doi ani de la apariția noastră este o limită în ce privește dezvoltarea ziarului nostru și o etapă cu prilejul căreia ne facem socotilele, ne regăsim forțele, și pornim mai departe optimiști și încrezători în viitor. Căci democrația sportivă are nevoie de un ziar care să fie o tribună a tuturor intereselor și năzuințelor sportive.

DIN REALIZARILE ȘI BIRUINȚELE ZIARULUI NOSTRU

Ziarul nu este numai o țesătură de hârtie pentru exercițiul cititului. El poate și trebuie să fie, în fiecare moment, făcătorul unei idei. Ziarul nu este numai oglinda fidelă a opiniei publice. El este și avangarda acestei opinii. Pe linia acestei concepții, ziarul „Sportul Popular” a încercat să-și facă datoria. „Sportul Popular” a mobilizat toată capacitatea și energia organizatorică a redacției sale. Realizările și biruințele au parte de recunoaștere după preceptele istoriei: totdeauna mai târziu decât al vrea. Profităm de aniversarea de doi ani de la apariția ziarului nostru, pentru a expune, sub forma acestui număr, realizările și biruințele „Sportului Popular”. Să subliniem în primul rând „Turul României”, competiția ciclistă pe care am inițiat-o și care se bucură de un deosebit succes, pentru reînnoștrii și creșterea interesului sportivilor. Pentru publicitate nemulțumită pentru un campionat de șah, am dat acestui sport intelectual un avânt nemăsurat în țara noastră. Campania pe care am dus-o pentru introducerea mai multor ore de educație fizică în școli, a fost încununată de laude și rezultate eficiente. Am organizat, — și i-am acordat un cadru amplu, — matchul de răsunet Popa-Mihăilescu. Am înregistrat apoi, succese de presă de care suntem mândri: instituirea unor atasei sportive, propusă de noi în Februarie 1946 și realizată tocmai în Suedia și Ungaria, peste exact un an; matchul Anglia-Continental, a cărui învinsă a subliniat-o, primul în presa mondială, încă din Ianuarie; crearea unui Comitet Olimpic Român, propusă tot anul trecut și pe care de îndată acum; suprimarea offside-ului, problemă preconizată de noi încă din Iarnă, și stătea așteptată, pe care cititorii noștri fidei li vor fi remarcat mai degrabă.

Matchul C.F.R.-Ciocanul Azi la ora 17 la ANEF

domină etapa III-a a Diviziei A
Sala A
Deschiderea festivă a „Școlii de gazetari sportivi”

Stalquo în clasament. — F. C. Ploști-Textila Sf. Gheorghe și Karies-Dermaganț, cele două derbyuri ale Diviziei B.

Etapa de Duminică a Diviziei A, care se desfășoară sub semnul Zilei Sportivilor din cadrul Tineretului Mondial nu presupune complicații. Fiindcă pe teren propriu, sau în deplasare primele 7 formații din actualul clasament, sunt favorite, într-o măsură mai mică sau mai mare. Matchul zilei se desfășoară la București, Ciocanul și CFR reluând pentru 90 minute o luptă mereu actuală.

Matchul zilei: Ciocanul-C. F. R.

Cu o condiție fizică superioară și cu spectru înaltărită defini-

tive din cursa pentru ocuparea locului din feroviarilor vor trebui să se întreprindă serios pentru a înfrunța un obstacol greu. În fapt, analizând rezultatele anterioare, echipele par de forțe egale. Sigur vor interveni modificări în formațiile ambilor adversari, mai ales în linie de atac care nu au dat satisfacție.

CFR are să-și revanșă la înfrângerea suferită în toamna trecutului, fapt care va mări interesul întâlnirii.

PRIMELE CLASATE SUNT FAVORITE

Nu vom analiza fiecare întâlnire pe rând, însă vom sublinia faptul că cei doi codăși F. C. Craiova și Prohova, jucând pe teren propriu, emit oarecare pretenții.

Fapt este că întâlnirea pe „U” și

(Urmare în pag. 3-a)

Toate manifestările sportive de Duminică 23 Martie stau sub semnul zilei Tineretului Mondial

Cluj

Primăvara a animat stadionul Școlilor. În colțul copilariei alunecarea pe tobogane smulge zâmbetele vesele ale senzației viteză. Mai la fund, pe negrul de cărbune al pistelor, trupuri tinere se destind în piecări lupte. Au ieșit eteile antrenamentelor. Mai singur, ca alăbăstră, fiindcă profesorul de azi e harnic, iar elevii domni de azi ascultă și ei limita.

Și munca este grea a antrenamentului, ce vrea să smulgă cronometrului secunde și zecimi, se desfășoară plăcut, sub stăruirea aruncată de părintele profesor pe care nu deosebeste de elevii săi decât... falma.

Lăși ghiciti, nu? E „Modul” Moins. Românul cumădat de tinerii belcanici. Atletul care cu un 104 a făcut lumea să se descopere... atlet.

Dintr'un colț de tribună îl urmăresc, plin de poftă, doi ochi ce desbide se văd din straturile de grăsimi. O hovană pe care buzele o mestecă nelăsată, trădând neastăpărul acestui personaj ce se vrea impozant.

Domnule Moins! Vrei să-mi scori o clipă, te rog?

— Cu plăcere.

Sunt inginerul Stroican, președintele lui F. C. Neptun. Fără paranteze, vreau să-ți fac o propunere: Nu vrei să joci fotbal la clubul meu? Nu! Nu te

grăbi să-mi spui nu. Gândește-te-te. Un salariu care îl intruce de câteva ori pe al dimitale de profesor, prime, deplasări. Și tribunele acelea pe care ai să le ridici la picioare și ai căror zeu vei fi... Fotbalul îți poate aduce satisfacții pe care atletismul nu a putut să-ți le dea, cu cântăreala care te alina.

— Oricând, domnule inginer. Nu faceți risipă de argumente, căci nu reușii să mă convingeți.

— Dar gândește-te, domnule Moins.

— M'am gândit mult, domnule inginer. Dumneavoastră nu puteți să mă înțelegeți. Atletismul e pentru mine mai mult decât un sport. E o dragoste. Cea mai mare dragoste fiindcă e prima și va fi ultima. Lăși văzut pe tinerii cu care lucrez acum câteva clipe? Văși uitat în ochii lor? Ați văzut cu cât pasiune mă ascultau? El au nevoie de mine, și nu dumneavoastră. El, fiindcă numai lor le pot da ceea ce am adunat în mine pe plaiurile Moldave: plăcerea înșelării cavaleriei, lupta cu timpul.

Sunt tenanții arginilor, domnule inginer, dar laurii olimpici au ceva din dumneavoastră cu care am trecut peste timpuri. Și îl lăsa.

Havana, stinsă, se mișcă spasmodic între buzele groase, ce încearcă a umblă de înșel neseruit.

Si Moins a plecat în pas ușor, sărit, spre ora în care îl așteaptă trenul spre Moșu lui drag, unde a învățat dela cel ce apasă coamele plugarului în gila neagră, să muncesc, să lupte cavalereste și să învingă.

Suntem în rapidul care duce spre patrie aureolată de trei strălucitoare victorii în Franța pe jucătorii Belgradului. Granița jugoslavă este în apropiere și în curând, turneul triumfal în Franța va rămâne ca o amintire plăcută. Peste puțin fiecare își vor relua ocupațiile obișnuite și locul în formația ale cărei culori le apără.

Trenul a ajuns la Belgrad. Aici primirea este sărbătorescă. Jucătorii, Capitala, au întâmpinat fotbalul jugoslav în Europa.

După obișnuita ceremonie, jucătorii se despart. Dar, chiar în fața Gării, se formează un grup mic care discută. Sau mai bine zise ascultă atenți sfaturile unui om mai în vârstă cu gesturi hotărâte.

Omul în vârstă este Spitz antrenorul lui Partizan. Belgrad — iar ascultătorii lui sunt: Brozovici, Tshalovskii, Mihailovici și Bobek cei mai buni jucători ai reprezentativei jugoslave și oameni de bază ai leaderului campionatului jugoslav.

După circa 15 minute de „conversație” în care Spitz vorbește, iar ceilalți, dau din cap afirmativ, grupul se desparte după câte o strângere de mână.

În Jugoslavia campionatul a luat sfârșit. „Partizan” și-a consolidat poziția. Ultima victorie a obținut-o cu 2-0 asupra echipei „Ponaz” din Triaș.

Cam dificil, lipsau doar cei 4 plecați la Paris.

Peste puțin timp, la Split. Un soare strălucitor încălzește constant dalmaticii. Palmierii fremdăta de o ușoară briză de mare. Alpi Dinariți fac o parăvăz, protejând această regiune de răcoare termică. Suntem doar în luna Ianuarie și în restul Jugoslaviei iarna atotputernică împiedică orice manifestare sportivă, orice pregătire pe teren.

La Split regimul vechile noastre cunoștințe. Sunt toți pe terenul lui Hajduk, a doua clasată în campionatul jugoslav și rival periculos al Partizanilor.

Antrenorul Spitz, este din nou înconjurat de Bobek, Brozovici, Mihailovici, Tshalovskii și cei-

lăși jucători. Clotă, Burjesici, Palfi, Ineski, Ruppel, Simonovski și înfășurî Glasov portarul care a apărut de nemulțumite ori buturile jugoslave, împotriva României.

Imbrăcați, în tricouri și chiloși cu cloropii peste botanici, cei 11 jucători se întind pe un câmp de turba verde, mănecând o portocală sau mestecând un „chevigu-gum”.

Bobek și Tshalovskii par că au un secret să-și spună. Vorbesi și zâmbesc.

„Îți mai amintești când aveam marcat al patrulea gol? spunea Bobek. Mă plăcut totuși plonjeu lui Domingo!”

„Ce spui de nerusinare reacțiilor parietale, cari au crezut că mă pot supăra pe mine, cătean al Jugoslaviei noi! Iti re-plică Tshalovskii. Nu voi pleca niciodată și voi denunța oricând aceste mizerii!”

Antrenamentul continuă. Spitz este multumit de rezultat. Se re-găsece cu toții la micul restaurant unde lăsa masa. Glumele sboră, voioșia este generală și se pare — din cele ce se discută — că „Partizan” vor cuceri campionatul și odată cu aceasta va redea Belgradul la supremația în fotbalul jugoslav.

Tatăl lui Jany se plimba agale prin parcul din Toulouse, unde, gardian public, obținută să rădădărie ca tori, lovind stăruitoare crava de cărămbul cismelor. Fredona o șansonetă și habar năvea că așază năci Alex vedea prima oară lumina zilei, strălucind prin brode-tile perdelor.

Afla mai târziu, pe seară a făcut mare haia când a văzut plorându-l pustulul său, mari, anor-dul de plină și nu prin glă nu-l trecea că plătul său, grăi, lor, și apoi sărate, va fi campion! Jany.

A întorsă gândul asta mai târziu, când la 2 ani jumătate a sbur-danțel Alex a căzut într-o hără-dă cu apă. Așătat cu mâinile de margine, bătea apa cu picioarele și rădea satisfăcut.

În schimb, tânăra doamnă Jany îngâmbăse...

Anii treceau și Alex creștea. Creștea Alex creștea și plorare-le. Avea 12 ani și la picior 22.

Innoa ca peștii în Toulouse nu avea niciun rival de vârstă lui. Gardianul Jany era mândru și de performanță și de proporțiile de Tarzan ale fiului său.

Dar o mare supărare: urmașul costa cam scump. Nu-l făcea prea des panofii, dar tăpila erau colo-sale pentru amii săi.

Si mai avea o durere, bătrânul Jany. Una mai mare, pe care e împărțea și fiului său. Îl rodea sufletul guvernului din Vichy. Trădătorii îl produceau însoimii. Alex pricepea tot acest albul și la clubul lui, din șopțelele celor mari, a învinsă să urască pe nemii cu cultural și demental lor.

Dar zilele negre au trecut. Jany a crescut mai mare, tot mai mare. Picioarele la fel uria-re, numărul 48. La Marseilla apa mă-l, sărăta, picioarele mari, late, ca la-bele de gâscă, trupul vâslor, puterea da Hercule, stil de campion! Alex Jany, alunge gloria tineretului francez.

Recordurile cad ca stelele în nopțile cu cea senină. Jany lăsa în trece Oceanul, spintecă lumea.

Famosul Jany, specialistul se în-clină, năruie îl elogiază.

Maxim Mineville, antrenorul ste secerat. Apa sărăta e a treia mă-lă a lui Jany, al treilea picior, e

(Urmare în pag. 3-a)

Cu ocazia împlinirii a doi ani de apariție, Federația de atletism ne trimite o emoționantă telegramă, pe care o publicăm mai jos:

ZIARULUI SPORTUL POPULAR
Str. Domnița Anastasia No. 6
Sincere urări cu ocazia împlinirii a doi ani de apariție, și felicitări pentru felul cum a înțeles să servească atletismul în tot acest răstimp.
FEDERAȚIA DE ATLETISM

„Arta nobilă” în arena Palladium

Boxul merită să fie denumit „artă nobilă” atât timp cât pune față în față nu numai două energii, două forțe fizice, dar și două voințe și mai ales două inteligențe. Boxul impune adversarilor prin strictețea regulilor sale „o adevărată lege și este, cum a zis și Jean Prévost, sportul care lasă un loc și genului.

Intrădeavăr o partidă de box este alfel pentru cei care pot descoperi în strălucirea unui pumn, a jocului de corp sau picior a unui schimb de lovituri, finețea și taina creației a unor veritabili artiști.

Artistul în definitiv este cel care posedă darul de a putea exprima gândurile sale, fie mândăr argă, fie distribuind culorile pe pânze sau ciplind piatra, fie interpretând simbolul unor game muzicale. Pugilistul poate face același lucru cu corpul său. Adică o lucrare de artă.

Însă pe un alt plan, exclusiv sportiv, problema prezintă alte aspecte pe care ni le-a desvăluit brutal ultimile gale de box dela Palladium. În toate întâlnirile care în linii generale au satisfăcut exigențele spectatorilor noștri, accentul a căzut în primul rând pe combativitatea lipsită de orice notă tehnică a protagoniștilor — care au preferat să uzeze de forță brută, nativă, să abuzeze de rezistența pului uman, pentru a determina rezultatul final în favoarea lor.

Stilul acesta de luptă în care se face ab-

stracție tocmai de elementele raționale, a devenit se pare o regulă pentru toți profesioniștii noștri și ceeace e mai important pentru elevii lor — amatori. Astăzi nu se boxează, ci se face bătaie, în care cel mai puternic, cel mai dur și rezistent cucerește victoria.

Este însăcutabil o stare de fapte îngrijorătoare, care ilustrează greșită mentalitate a breslașilor și îndrumare a celor puși să le înțimească abutul sportului cu mânuși.

Primele simptome ale permanentizării acestei situații, au început să dea roade nefaste. Cei mai mulți din boxeurii noștri au ajuns, sau sunt în pragul de a deveni, adevărate epave omenești. Pentru ochii vigilenți, manifestările caracteristice acestei categorii — turburări generale, memoria diminuată, ca și actul perceptiv, gesturile inflexibile, rezistența limitată și o tumescă-nunțată, — arată fără înconjur dubiul decendent care due la ruină fizică, psihică și chiar materială. E punctul unde nu mai poți utili nici sportului și nici creației.

În această tristă novește sunt desigur și vini și vinovați. Multe și multe. Le cunoaștem și-i cunoaștem, dar nu facem nimic...

În cazul acesta invităm pe cei în drept — care conduc destinele acestei discipline sportive — la reflecție și la măsuri care să salvegardeze năpăstuitul box românesc.

GH. RUSSU